

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Y. H.**, zastoupeného Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2006, čj. OAM-305/LE-03-03-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 31. 7. 2007, č. j. 58 Az 15/2006 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Bohdany Novákové **se určuje** částkou 4800 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 31. 7. 2007, č. j. 58 Az 15/2006 - 45, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2006, čj. OAM-305/LE-03-03-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl

proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel namítá, že žalovaný nezjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností, což obsáhle odůvodňuje tím, že žalovaný nezjistil dostatečné množství informací o Komunistické straně Ukrajiny. Za situace, kdy stěžovatel v žádosti o udělení azylu na tuto skutečnost neodkázal, a zmínku o možné činnosti pro tuto stranu uvedl teprve v pohovoru, lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2006, č. j. 6 Azs 386/2004 - 40, www.nssoud.cz, podle něhož „...pokud žadatel některé podstatné skutečnosti vůbec nezmíní ve své žádosti a zejména ve vlastnoručně psaném prohlášení a uvede je až u pohovoru, nelze správnímu orgánu vytýkat, že k nim přistupuje s určitou mírou pochybností. To platí spíše, jestliže žádost o azyl zároveň obsahuje sdělení, že jiné než uvedené důvody k podání žádosti o azyl žadatele nevedly.“ V souzené věci se navíc žalovaný postavením této politické strany na Ukrajině řádně zabýval. Pokud jde o odkaz stěžovatele na čl. 8 Evropské úmluvy, ukládající každému respektování soukromého a rodinného života a dále na ochranu fyzické a morální integrity každého, podle něhož návratu stěžovatele na Ukrajině brání hrozba blíže nespecifikovaného špatného zacházení a rozvinutý rodinný život na území České republiky, neboť zde má přítelkyni a hodlá se s ní oženit, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že samotný úmysl oženit se na území České republiky není azylově relevantním tvrzením, jak Nejvyšší správní soud vyslovil např. v rozsudku ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 Azs 3/2003 - 36, www.nssoud.cz.

K názoru stěžovatele, že soud pochybil, pokud neodročil nařízené jednání, z něhož se z důvodu pobytu na dovolené omluvil obecný zmocněnec žalobce, je zapotřebí uvést, že podle ustálené rozhodovací praxe soudů není čerpání dovolené zástupcem účastníka řízení bez dalšího důvodem pro odročení jednání. Nejvyšší správní soud podotýká, že v souzené věci navíc krajský soud nařídil jednání v souladu s výslovným požadavkem zástupce žalobce z května roku 2007 až na červenec roku 2007, neboť zástupce žalobce byl v mezidobí služebně mimo území České republiky. K nařízenému jednání se bez omluvy nedostavil ani žalobce, a nevyužil tedy svého práva jednat před soudem.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2 x 2100 Kč za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v doplnění kasační stížnosti ze dne 21. 9. 2007 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 2 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna advokátky činí 4800 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2008

senátu

JUDr. Marie Součková
předsedkyně